מטבילין אותו על דעת בית דין משום דזכות הוא

We are בי"ל, because it is beneficial

OVERVIEW

רב הונא ruled that a בי"ד of three can be מגייר and מגייר a minor, because it is beneficial for the prospective גירות to become a Jew. תוספות discusses how this גירות be effective.

asks: תוספות

-3כדמוכח בפרק קמא דבבא מציעא 2 (דף יב,א) גבי חצר משום יד איתרבאי ולא גרע משליחות Sa is evident in the first מסכת ב"מ regarding the statement, the 'yard' was included on account of the 'hand', but the yard is no less than שליחות -

¹ זכייה (or acquiring) refers to the act where one (the שליה') can acquire something on behalf of a recipient (זוכה) if it is beneficial for the שמעון to acquire it. For instance if אמעון wants to grant שמעון property, but שמעון is not present; can write a שמעון to wauf שמעון to that he should acquire this property on behalf of אמעון. The rule is that שמעון acquires the property (as soon as 'לוי receives the שמעון, even though שמעון has no knowledge of this gift and certainly did not appoint 'ז' to act on his behalf. Nevertheless since it is beneficial (a שליו) for שמעון this property, it is assumed (אבן סהדי) that שמעון לוי should be his agent (שליה) to acquire the property for him. Similarly here since it is a זכות for this קטן, nevertheless we acquire this own to consent to this גירות (since he is a מטביל for him.) on his behalf since it is a זכות for him.

² The מרא there (on גמרא (from the word די [either from (אָב הוא נתרא (דברים (תצא (דברים (תצא בידו (משפטים) או that the מרא (פול (שמות (משפטים) בע, ווא לעובה (משפטים) לגניבה (שמות (משפטים) לגניבה (משפטים) that the מבר (property) of a person can acquire objects for him; if a gift or a גו is placed in the או (of the recipient), the recipient and the woman acquire the gift and the respectively. There is a difference however between a מתנה and a מתנה regarding a גע the woman must be staying beside the חצר to acquire the (unless she specifies that her חצר should acquire the גע (if it is a guarded חצר). See the following footnote (# 3) for the reason of this distinction.

³ We derive that a אדר can be קונה, from the word יד (see previous footnote # 2), therefore just as the יד is next to the person, similarly the אנו can be קונה (as a יד) only if one is beside the אנו האבר. This explains why by אנו she needs to be near the אנו למו to acquire the אנו למו למו besides having the power of יד is not worse than a שליה; it can be considered as a (self-appointed) שליה of the owner. The שליה does not need to be near the זכון לאדם שלא בפניו to the recipient (the owner of the יד and the rule is זכון לאדם שלא בפניו לאדם שלא בפניו הוען לאדם שלא בפניו לאדם שלא בפניו אין הבין לאדם אלא בפניו הוען לאדם אלא בפניו לאדם אלא בפניו הוען לאדם אלא בפניו באחונה הוען לאדם אלא בפניו הוען לאדם אלא בפניו באחונה הוען באחונה הוען באחונה הוען לאדם אנין לאדם אלא בפניו באחונה הוען באחונה

ואם כן היאך זכין לקטן 1הלא אין שליחות לקטן כדאמרינן באיזהו נשך 6 (שם עא,א) -And since it is so that מטעם שליחות is מטעם, how can we be זוכה on behalf of the פרק since there is no concept of שליחות regarding a קטן as the גמרא states in פרק איזהו נשך –

תוספות continues to ask:

ועוד דאכתי עובד כוכבים הוא ואמרינן התם דקטן דאתי לכלל שליחות אית ליה זכייה מדרבנן -And furthermore, this קטן is still a gentile, and רבינא there states that a קטן who will eventually come into the category of שליחות (when he becomes an adult) can have זכיה מדרבון (even when he is a קטן), however -

עובד כוכבים דלא אתי לכלל שליחות⁸ אפילו זכייה מדרבנן לית ליה⁹ -A gentile who will not come into the category of שליהות, does not have זכיה even גר קטן who is an עכו"ם now?!

מוספות answers:

ונראה לרבינו יצחק דהכא נמי דזכין לו מדרבנן כדאמרינן התם דקטן אית ליה זכייה מדרבנן -And it is the view of the ר"י that here too we are זוכה for the רבינא as רבינא stated there that a זכייה מדרבנן -

ואף על גב דאכתי עובד כוכבים הוא הא אתי לכלל שליחות - 10 And even though that the עכו"ם is still an עכו"ם (at this point), nevertheless he will come לכלל שליחות, for he is becoming a גר.

תוספות offers a different version of this answer:

אי נמי כיון דבהך זכייה נעשה ישראל הוה ליה כישראל גמור¹¹ לעניין זכייה -

זכיה of the זכיה is מטעם שליחות.

⁵ We are doing this beneficial act (the גירות) for the קטן without his consent (since he is not a בר דעת). However the only reason why we are זוכה שלא בפניו is because we assume that it is as if the זוכה made the מזכה for this beneficial act. However the שליה cannot make a שליה, so how can we be זוכה for him.

 $^{^6}$ רבינא there states; [אית ליה זכיה מדרבנן] אף על גב דלית ליה על גב אף על אף על או אף על או אף על מדרבנן. However מוס' entertain the thought that here it is a גירות מדרבנן, because of the difficulties involved as תוספות mentions later.

⁷ ווספות is asking that even if we will say that a קטן, has זכיה מדרבנן (see footnote # 6), there is still a difficulty.

 $^{^{8}}$ We derive the concept of שליחות from the (במדבר [קרח] יח,כה) which states כן תרימו גם אתם; the word ('also') includes that your שליה may also separate תרומה for you. However since the פסוק writes שליה , we interpret this to mean that the שליח (the שליח must be similar to משלה, the Jew) משלה שלוחכם בני ברית אף שלוחכם בנית אף שלוחבם בנית אף שלוחכם בנית אף שלוחבם בנית אף an עכו"ם who is not a בן ברית.

 $^{^9}$ A קטן ישראל will come into כלל שליחות automatically with the passage of time; however this קטן הבא will not automatically come into מעשה כלל שליחות unless there is a מעשה.

¹⁰ הוספות rejects the reasoning in footnote # 9, for since we are capable of being מגייר him, it is considered אתי לכלל

ריטב"א (and others) explain this to mean that it is as if גירותו וזכייתו באין (as we say also גיטו וידו באים כאחת (as we say also גיטו וידו באים כאחת). (see גיטין עז,ב).

Or you may also say that since through this זכייה (of being מגייר him), he becomes a ישראל, therefore regarding this particular זכייה of being מגייר him; he is considered a ישראל גמור.

asks: תוספות

ואם תאמר היכי הוי גר מדרבנן ושרינן ליה בבת ישראל¹³ וקידושיו קידושין ¹⁴ And if you will say; (since the קטן has זכייה only מדרבנן) how can he be a גר מדרבנן, and we permit him to marry a Jewish daughter and his קידושין are valid (when he becomes an adult) -

- 15 מן התורה עובד כוכבים הוא

צכו"ם he is an מנ התורה.

תוספות answers:

ויש לומר דקסבר כמאן דאמר בהאשה רבה (יבמות דף פט,ב) -

And one can say; that רב הונא agrees to the one who maintains in פרק האשה רבה -דיש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה בקום ועשה¹⁶

That there is power in the hands of the הכמים to uproot a תורה ruling even by a קום ועשה (doing something improper)¹⁷ –

תוספות resolves a possible difficulty:

- וכי פריך מאי קא משמע לן הוה מצי לשנויי קא משמע לן

And when the גמרא asked, 'what is רב הונא teaching us' with this מטבילין of מטבילין אותו ע"ד בי"ד; the גמרא could have answered that רב הונא is teaching us -

דיש כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה בקום ועשה וחד מתרי טעמי נקט -

 $^{^{12}}$ The א"ג is limiting the power of זכייה for this potential ישראל. It gives him the right of זכייה regarding ישראל only, but not for anything else; as opposed to the first answer of אתי לכלל שליחות, that since he is אתי לכלל שליחות, therefore he has מדרבנן regarding other issues as well (not only the גירות).

 $^{^{13}}$ A בת ישראל is not permitted to marry an עכו"ם.

¹⁴ If this גר will be מקדש an משה, she will be considered married to this גר (when in reality she is not married to him מדאורייתא). If another Jew will be מקדש her (after the גר) she should be מקודשת לשני; however since we formally accept this גירות מדרבנן she will be living with her husband the גר as an אשת איש (of the second מקדש).

¹⁵ He never consented to be a גר, and the concept of מדרבנן, meaning that מדרבנן, meaning that מדאורייתא there is no גירות. 16 The הכמים have the power to be דבר מן התורה by a שב ואל תעשה; preventing us from doing something the תורה commands us to do. For instance, we are not to blow שופר משבת חם בשבת השל להיות בשבת. We are passive - שוב ואל תעשה. However there is a חלוקת whether the מחלוקת can be עוקר a דקום ועשה ז דבר מן התורה בקום ודה . In this case we are allowing a גוי to marry a Jew (or allowing him to live with an אשת איש [see footnote # 14]), nevertheless (according to one מ"ד) the חכמים have the power to do so.

 $^{^{17}}$ This is in a case (for instance) where one was תרומה על הטמא על, אפריש תרומה מפריש, where, אחרומה it is valid תרומה, תרומה, הייתא however the הכמים ruled that it is an invalid הרומה (since they did not want that the הכמים should lose out by receiving which he cannot eat) and it reverts to טבל חולין and he must be תורם again מן הטהור. Here the הכמים were עוקר the עוקר דאורייתא.

That the חכמים have the power to be עוקר a דבר בקום ועשה; however the דבר מן התורה בקום ועשה wentioned one the two explanations what ר"ה teaches us.

תוספות anticipates a difficulty:

והא דאמרינן בריש בן סורר (סנהדרין דף סח,ב ושם) גבי גזל הגר⁹⁷

And that which רבה states in the beginning of פרק בן סורר regarding what was stolen from a גר, where the תורה writes -

אם אין לאיש²⁰ גואל איש אתה צריך לחזר אחריו אם יש לו גואל -If the <u>person</u> (גר) has no relative; meaning if the גר is an שיש (an adult, who can have children) you have to investigate regarding him, whether he has a relative (if he bore children), before you give his returned כהן ב

אבל קטן אי אתה צריך לחזר אחריו כולי -

However if the גר is a minor you do not have to investigate him, etc., and you may give his גדל to a בהן immediately (רבה) proves from this that a minor cannot bear children). The question is since the תורה writes the word 'איש' to exclude a minor (a גר קטן); this means that there is a מדרבנן אונה (since there is no מדרבנן for a מדרבנן קטן ה זכייה ושליחות).

תוספות responds:

משכחת לה גר קטן מן התורה במעוברת שנתגיירה כדאמרינן בפרק הערל (יבמות דף עח,א ושם) - שכחת לה גר קטן מן התורה שנתגייר by a pregnant woman who was רבא, that -

- ²¹עובדת כוכבים מעוברת שנתגיירה בנה אין צריך טבילה

'A gentile pregnant woman who was נתגייר, her son (with whom she was pregnant during the גירות) **does not require immersion** in a מקוה, this concludes the statement of תוספות; רבא continues -

והוי גר מן התורה דישראל גמור הוא ואית ליה ממון מן התורה כגון שירש את אמו -

1

¹⁸ ר"ה teaches us that it is definitely a זכות for a גר קטן to become a Jew.

 $^{^{20}}$ The word 'איש' is seemingly superfluous; the הורה could have written ואם אין לו גואל. The word איש teaches us something.

²¹ If we maintain עובר ירך אמו הוא עובר ירך אמו (that he is an integral part of his mother) then the טבילה of the mother applies to the עובר as well since he is ירך אמו. Even if we maintain עובר לאו ירך אמו (the fetus is considered as a separate entity), nevertheless the מבילה is effective even for the עובר and the mother's body is not considered a מבילה, since (as the states there on the ע"ב) that היינו רביתיה, this is the manner in which he grows (see [also] רש"ש).

And this child is a גר מן התורה for he is a complete Jew,²² and he can have money מן התורה,²³ for instance that he inherited his mother (while he was still a the word פסוק in the פסוק teaches us -

- ²⁵ואי אתה צריך לחזר עליו שאין לו יורשין שאינו מוליד ואחיו מן האם אין יורשין אותו²⁵ that it is not necessary [for you] to investigate this, for he certainly has no heirs, since he cannot bear children (as a minor) and his brothers from his mother do not inherit him. Therefore this money owed is given to a כהן.

תוספות offers an alternate response to the initial question(s):

ילפי ספרים דגרסינן בבבא מציעא ($\tau_{V,K,E}$) זכייה מיהא אית ליה ולא גרס מדרבנן ניחא - ולפי ספרים דגרסינן בבבא מציעא ($\tau_{V,K,E}$) ולפי ספרים דגרסינן בבבא מציעא ($\tau_{V,K,E}$) ולכייה and their texts do not read that he has זכייה מדרבנן, it is understood.

דמצי למימר דאית ליה זכייה מן התורה -

For we can say that a ישראל קטן has זכייה מן התורה -

יעובד כוכבים קטן כיון דבא להתגייר חשבינן ליה כישראל קטן 28 - And regarding this minor עכו"ם, since he is coming להתגייר we consider him to be a זכייה מן התורה, who has ישראל קטן –

תוספות anticipates a difficulty:

יאף על גב דזכייה הוי מטעם שליחות ואין לו שליחות מן התורה - And even though that מטעם שליחות and a קטן has no שליחות מן התורה, so how can he have זכייה מן התורה?!

responds:

הני מילי בדבר שיש בו קצת חובה כגון להפריש תרומתו - When does this apply that he has no שליהות מה"ת, only by something which may by somewhat detrimental to the קטן, for instance to separate his תרומה on his behalf (which a קצת חובה cannot do because קצת חובה - קצת חובה - ידול הפול אווי מילי מילי מילי מילי מילי מילי שליחות לקטן.

²³ הוספות is responding to an anticipated difficulty; this גר קטן, must have money that someone stole from him; seemingly as a אָן התורה he cannot have any money מן התורה, for he has no זכייה מה"ת. See 'Thinking it over' # 2.

²² See 'Thinking it over' # 1.

²⁴ A minor (even a day old infant) inherits. Therefore the גר קטן had assets, (from his deceased mother) which were stolen from him, and are being returned after his death.

²⁵ This includes any brothers his mother may have born after the deceased גר קטן was born (for inheritance is established through the father's side [and his natural father who fathered him as a גוי is not considered his legal Jewish father]) and certainly not the brothers his mother bore before the גירות, who are totally unrelated to him.

²⁶ See footnote # 6

 $^{^{27}}$ All the questions mentioned previously are resolved; we can be מגייר him on account of גר and he is a גר אוויריתא (so there is no need to establish the פסוק by a מאוברת שנתגיירה).

²⁸ See footnote # 10, 11.

- דשמא היה רוצה לפוטרה בחטה אחת או שמא היה רוצה להעדיף

For perhaps the קטן **wanted to exempt** the crop from תרומה by separating only **one** kernel **of wheat** (which is sufficient מה"ת) **or perhaps** (the other extreme) the **wanted to give more** than the מפריש on his behalf, therefore in these cases there is no שליחות לקטן -

אבל הכא שזכות גמור הוא29 לו יש לו שליחות:

However here by גירות where it is a complete זכות for the שליחות, there is שליחות, there is זכות even for a קטן, and therefore there is זכייה מה"ת.

SUMMARY

There is (either) זכייה לקטן זכייה and this applies even to an עכו"ם קטן הבא להתגייר, and it is effective even to be עליחות וזכייה, or there is שליחות וזכייה for a α גירות α אטן מדאורייתא α

THINKING IT OVER

- 1. תוספות proves from אין רבא's statement תוספות צריך בנה אין צריך שנתגיירה בנה מעוברת מעוברת מבילה saying is that he needs no additional מבילה, but he does not say that the child is נתגייר 31 !
- 2. תוספות explains how the גר קטן has money. Seemingly this is irrelevant to our discussion, this has to be explained in the גזל גר , which discusses סנהדרין און מארא in סנהדרין, why is תוספות involved in this? $!^{33}$

 31 See סוכ"ד אות נד and סוכ"ד.

_

²⁹ It may be necessary to say that when רבינא stated (see footnote # 6) אית ליה ליה אית ליה ליה אית ליה אית ליה אית ליה אית ליה מור , he means that there is a difference whether it is merely a שליחות מור (where there is no זכייה מור אליחות (שנ"ע) to a זכייה אליחות וזכייה ביכיה (שליחות וזכייה שליחות וזכייה). ועצ"ע).

³⁰ See footnote # 22.

³² See footnote # 23.

³³ See מהרש"א.